

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. szeptember 1.
Évközi 22. vasárnap

Krisztus a középpont

A mai vasárnapon egy olyan példa-beszédet olvasunk az evangéliumban, amely ünnepek alkalmával akár napjainkban is előfordulhat. A meghívottak az első helyeket keresik, mert talán előkelőbbnek, magasabb rangúnak tartják magukat másoknál. Ez a viselkedésmód az emberi kapcsolatok számos más területén is megnyilvánul, és sok esetben mások lenézéséhez, megvetéséhez vezet. Az evangéliumi történetből világosan kiderül, hogy az emberi gondolkodás mennyire eltérhet Isten szándékaitól. A jézusi értékrend sokszor éppen az ellenkezője annak, amit mi fontosnak tartunk. Emberként inkább a magunk dicsőségét és hasznát keressük, de elfeledkezünk arról, hogy Isten felemeli az alázatosakat, de a gőgösöket letaszítja a jogtalanul bitorolt trónról.

A fiatalokat gyakran nevezzük a jövő reményének. És mégis, napjainkban egyre több reményvesztett fiatallal találkozunk, olyanokkal, akik az életet nem lehetőségnek tekintik, hanem nehézségekkel és problémákkal teli küzdelemnek. Fiatalokkal, akik nem akarják életüket mások segítésére és szolgálatára odaajándékozni, hanem önző módon csak a maguk kényelmét és szórakozását keresik. Fiatalokkal, akik nem egy szép, megoldandó feladatként fogják fel életüket, hanem céltalan vándorlásnak. Fiatalokkal, akik mindenben ki akarnak tűnni társaik közül, mindenben első szeretnének lenni, és teljes megsemmisülésnek fogják fel, ha a második helyre kerülnek. Fiatalokkal, akik a legkisebb nehézséggel találkozva azonnal életük teljes kudarcáról beszélnek. De ugyanez

jellemző sok felnőtt emberre is. Mít tudunk mondani ezeknek az embereknek, akik elvesztették az igazi értékeket, de akik talán jószándékkal tovább keresik életük értelmét?

A felsorolt jelenségek okát keresve nagyon felületes volna az a megállapítás, hogy egy Isten nélküli világban élünk. Hiszen Isten emberek felé irányuló szeretetének számos jelét meg tapasztalhatjuk a világban. Sokkal inkább arról van szó, hogy egyesek nem engedik be személyes világukba Istent. Minden embernek megvan a maga élettere, csak az a kérdés, hogy akar-e ebben helyet biztosítani Istennek? Ha mindig csak magamat teszem az első helyre, akkor Isten tapintatosan hátrébb húzódik. Ha mindig én állok a középpontban, akkor Isten szerényen félrehúzódik. Minél inkább uralni akarom az életteremet, annál kevesebb hely jut benne Istennek.

Mit hozott Jézus?

A Názareti Jézusról szóló könyvben XVI. Benedek pápa felteszi a kérdést:

„Mit hozott Jézus ebbe a világba? Mit hozott tulajdonképpen, ha nem hozott sem világbékét, sem jólétet mindenki számára? Akkor mit hozott? A válasz nagyon egyszerű: Istent. Istent hozta el Jézus a világunkba.”

Jézus legnagyobb ajándéka az, hogy Istent hozta el nekünk. És az Istent egyesek száműzni szeretnék a világból, száműzni akarják egyéni életükből. Visszautasítják Isten meghívását. Nem vendégként viselkednek, hanem a legfontosabb személynek tartják magukat. Isten helyébe képzelik magukat. Hová vezet ez az emberi gőg?

Vendégként

Urunk, Jézus Krisztus! Napjainkban az életrevalóság, a siker, a büszkeség, a teljesítményre való törekvés sok ember számára vált az élet jelszavává.

Te azt kérted egykor tanítványaidtól és azt kéred követőidtől most is, hogy tőled, a te példából tanuljunk meg a szelidséget és az alázatot. Te meghívsz minket a veled való szeretetközösségbe, az öröm asztalához. Boldogok vagyunk, hogy vendégeid lehetünk. Boldogok vagyunk, hogy leülhetünk ünnepi asztalodhoz. Boldogok vagyunk, hogy hívásodra szeretettel válaszolhatunk.

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Évközi 22. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat, Szent kassai vértanúk	Évközi 23. vasárnap
Sir 3,19-21.30-31 Zsid 12,18-19.22-24a Lk 14,1,7-14	1Tessz 4, 13-18 Lk 4,16-30	1Tessz 5,1-6.9-11 Lk 4,31-37	Kol 1,1-8 Lk 4,38-44	Kol 1,9-14 Lk 5,1-11	Kol 1,15-20 Lk 5,33-39	Bölcs 3,1-9 Mt 10,28-33	Bölcs 9,13-19 Filem 9b-10.12-17 Lk 14,25-33